

Евангелско четиво и проповед на Неделя единадесета след Петдесетница

Матей 18:23-35

Затова царството небесно прилича на цар, който поиска да си разчисти сметката със слугите си. Когато почна той да разчистя сметката, доведоха при него одного, който му дължеше десет хиляди таланта, а понеже той нямаше с какво да заплати, господарят му заповяда да продадат него, и жена му, и децата му, и всичко що имаше, и да заплати.

Тогава тоя слуга падна и, кланяйки му се, казва: Господарю, имай търпение към мене и всичко ще ти изплатя.

А господарят на този слуга, като се смили, пусна го и му прости дълга. Слугата пък, като излезе, намери едното от другарите си, който му дължеше сто динария, и като го хвана, давеше го и му казваше: Изплати ми, което ми дължиш.

Тогава другарят му падна пред нозете му, молеше го и думаше: Имай търпение към мене, и всичко ще ти изплатя.

Но тоя не рачи, а отиде и го хвърли в тъмница, докле да изплати дълга.

Другарите му, като видяха станалото, много се огорчиха и дойдоха, та разказаха на господаря си всичко, що се бе случило.

Тогава господарят му го повика и казва: Рабе лукави, аз ти простих целия оня дълг, защото ми се примоли, не трябваше ли и ти да се смилиш над другаря си, както и аз се смилих над тебе?

И като се разгневи господарят му, предаде го на мъчители, докле да му изплати целия дълг.

Тъй и Моят Отец Небесен ще стори с вас, ако всеки от вас не прости от сърце на брата си прегрешенията му.

Братя и сестри,

Всеки ден, произнасяйки Господнята молитва „Отче наш“, казваме „... **и прости нам дълговете ни**“. Ето и евангелист Матей разказва Христовата притча за един немилостив човек, длъжник, който, макар и опростен от господаря си, не смекчава своето сърце. Когато задълженият към него моли за отсрочка, жестокосърдният длъжник отказва да му опрости дълга. Макар току-що господарят да е сторил тази милост, макар току-що да се е почувствал свободен, този човек напълно забравя как се е чувствал.

Забравя колко изтерзан, уплашен и притиснат е бил самия той в нозете на господаря си, под заплахата да бъде разпродаден целия му имот, заедно с жената и децата му.

Великодушната постъпка на царя не трогва закоравелия в греховете слуга. Той напълно не желае да се постави на мястото на другия.

Не закъснява и справедливата отсъда. Царят разбира за жестокостта му, разбира, че е хвърлил в тъмница своя длъжник.

„Рабе лукави“ – така нарича сега господаря своя немилостив слуга – **„Не трябваше ли и ти да се смилиш над другаря си, както и аз се смелих над тебе?“**

С тези думи Христос се обръща към всички нас. Той, Всещедрият, Подателят на всички блага, хилядократно се смиява над нас – грешните Негови длъжници, а ние сме жестоки и груби към онези, които са ни задължени.

Ние сме точно като немилостивия слуга от притчата – бавни на милост, бързи на гняв, късопаметни за Божието снизхождение към нас, нетърпеливи и алчни за своето, жестоки в своята присъда над съгрешилия.

Нека да променим това, като помним, че ще споделим участта на лошия слуга.

Защото Отец ще накаже всеки, който не прости на брата си съгрешенията му. И Бог ще ни прости в тази степен, в която ние даваме прошка. И прошка не само на думи, но от сърце – без обида, без зломислие и дългопаметност.

Нашата прошка ще изтрие греховете ни. И в часа на Съда нашият ангел ще се застъпи за нас, че сме имали прошка към нашите длъжници.

Защото милостивите ще бъдат помилувани. Амин!

Божието благословение да е с всички вас, по молитвите на Пресветата, Пречиста Негова Майка – Владичицата Богородица.

2017г.